

VODIČ ZA POSTUPANJE U SLUČAJEVIMA SLAPP TUŽBI

Pravni alati i strategije zagovaranja

Nezavisno društvo novinara Vojvodine
Sutjeska 2, 21000 Novi Sad
Tel: +381 21 472 3180
www.ndnv.org

Za izdavača:
Nezavisno društvo novinara Vojvodine
Ana Hegediš

Publikaciju pripremili:
Veljko Milić
Dinko Gruhonjić

Lektorka:
Branka Dragović Savić

Dizajn i prelom:
Sonja Spasojević

ISBN:
ISBN-978-86-88303-42-2

Novi Sad, mart 2025. godine

UVOD

Akronim SLAPP (**Strategic lawsuits against public participation**) dolazi iz anglosaksonskog govornog područja i korisiti se kako bi se imenovale strateške tužbe protiv učešća u pitanjima o javnog interesa. Kao fenomen postoje više decenija, ali tek od pre nekoliko godina dobijaju naziv SLAPP i počinje da se više govori o njima. Po svojoj suštini predstavljaju zloupotrebu prava na pravnu zaštitu.

Svaki pojedinac ima mogućnost da u slučaju povrede nekog zakonom ustanovljenog prava ili interesa pokrene sudski postupak radi njegove zaštite. Međutim, često se dešava da pojedinci zloupotrebljavaju pravo na pokretanje sudskog postupka, jer je zaštita nekog zajemčenog prava ili interesa samo povod za pokretanje sudskog postupka, dok je pravi razlog njegovog pokretanja pritisak na pojedinca koji aktivno učestvuje u odlučivanju i raspravi o pitanjima od javnog interesa.

U praksi, SLAPP tužbama najviše pribegavaju političari, javne ličnosti ili velike kompanije koje su zbog svojih aktivnost predmet interesovanja javnosti. Zbog toga što se SLAPP tužbe podnose protiv onih koji učestvuju u odlučivanju ili u raspravi o pitanjima od javnog interesa, najčešća žrtva ovih tužbi su novinari koji izveštavaju u javnom interesu kao i građanski aktivisti koji se bave određenim pitanjima od javnog interesa.

SLAPP tužbe ostavljaju ozbiljne štetne posledice na novinare i građanske aktiviste protiv kojih su usmerene. Oni su prinuđeni da vode sudske postupke u kojima im je najčešće potrebna profesionalna pravna pomoć, što iziskuje značajna novčana sredstva. Pored troškova za pravnu pomoć, tuženi su u obavezi da plate i troškove na ime sudskih taksi, koje u slučajevima SLAPP tužbi znaju da budu veoma visoke. U slučaju gubitka spora, novinari i građanski aktivisti koji se suočavaju sa SLAPP tužbama dužni su da plate velike novčane iznose suprotnoj strani, što ugrožava rad čitavih redakcija, ali i materijalnu egzistenciju novinara i građanskih aktivista. Na kraju, SLAPP tužbe dovode do tzv. „chilling effect“-a i odvrćaju novinare i građanske aktiviste od bavljenja pitanjima od javnog interesa.

2. MEĐUNARODNI OKVIR

Dokoro, SLAPP tužbe nisu bile prepoznate kao takve u bilo kakvim međunarodnim dokumentima. I pored toga, pažljivom primenom osnovnih međunaordnih dokumenata za zaštitu ljudskih prava, poput Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, mogli bi se pronaći mehanizmi za zaštitu od SLAPP tužbi. S tim u vezi, Evropski sud za ljudska prava je 2022. godine doneo prvu presudu u kojoj je, prilikom odlučivanja, uzeo u obzir izveštaje međunarodnih organa i tela koje se bave monitoringom podnošenja SLAPP tužbi.

U okviru Saveta Evrope, Komitet ministara doneo je Preporuku CM/Rec(2024)/2 Komiteta ministara državama članicama o suzbijanju upotrebe strateških tužbi protiv učešća javnosti (SLAPP) od 5.4.2024. godine. U preporuci piše da države članice treba da:

- po hitnom postupku i preko svih ogranaka državnih institucija u okviru njihove nadležnosti, sprovedu smernice date u dodatku ovoj preporuci, uzimajući u potpunosti u obzir principe sadržane u njima, posebno u pogledu strukturalnih i procesnih mera zaštite, pravnih lekova, transparentnosti, podrške metama i žrtvama, obrazovanja, obuke, podizanja svesti, kao i izgradnje kapaciteta;
- obrate posebnu pažnju na SLAPP u kontekstu njihovog pregleda relevantnog domaćeg prava, politika i praksi, uključujući u skladu sa Preporukom CM/Rec(2016)4 o zaštiti novinarstva i bezbednosti novinara i drugih medijskih aktera, kako bi se obezbedila puna usklađenost sa obavezama država članica prema Konvenciji;
- promovišu ciljeve ove preporuke na nacionalnom nivou, kao i na relevantnim evropskim i međunarodnim forumima, i angažuju se i sarađuju sa svim zainteresovanim stranama za postizanje tih ciljeva;
- redovno revidiraju status implementacije ove preporuke u cilju povećanja njenog uticaja, posebno poboljšanja mehanizama podrške za mete i žrtve, i informišu Komitet ministara o merama koje su preduzele države članice i druge zainteresovane strane, postignutom napretku i svim preostalim nedostacima.

Za potrebe ove Preporuke data je i definicija SLAPP tužbi prema kojoj se SLAPP tužbama smatraju pravne radnje kojima se preti, koje se pokreću ili vode kao sredstva uznemiravanja ili zastrašivanja njihove mete, a koje nastoje da spreče, zabrane, ograniče ili kazne slobodno izražavanje o pitanjima od javnog interesa i ostvarivanje prava povezanih sa učešćem javnosti.

U okviru preporuke izrađeni su i indikatori za prepoznavanje SLAPP tuži, a to su:

- tužilac pokušava da iskoristi neravnotežu moći, kao što je njegova finansijska prednost ili politički ili društveni uticaj, da izvrši pritisak na tuženog;

- argumenti koje je izneo tužilac su delimično ili potpuno neosnovani;
- pravni lekovi koje je tražio tužilac su nesrazmerni, preterani ili nerazumni;
- tužbeni zahtevi predstavljaju zloupotrebu zakona ili procedura;
- tužilac koristi procesne i parnične taktike kako bi povećao troškove za tuženog, kao što je odlaganje postupka, odabir suda koji je nepovoljan za učešće javnosti ili neprijatan za tuženog, što u velikoj meri otežava posao i donosi malo ili nimalo izgleda za uspeh podnete žalbe;
- pravna radnja je namerno usmerena na pojedince, a ne na organizacije odgovorne za spornu radnju;
- pravna radnja je praćena ofanzivnom kampanjom u oblasti odnosa s javnošću koja je osmišljena da maltretira, diskredituje ili zastraši aktere koji učestvuju u javnoj debati ili ima za cilj da skrene pažnju sa suštinskog pitanja o kome je reč;
- tužilac ili njihovi zastupnici učestvuju u zakonskom zastrašivanju, uznemiravanju ili pretnjama, ili su to činili u prošlosti;
- tužilac ili povezana lica učestvuju u višestrukim i koordinisanim ili prekograničnim pravnim radnjama na osnovu istog skupa činjenica ili u vezi sa sličnim stvarima;
- tužilac sistematski odbija da se uključi u vansudske mehanizme za rešavanje tužbenog zahteva.

Da bi se neka tužba okarakterisala kao SLAPP, ona ne mora ispunjavati sve navedene kriterijume, ali što je više kriterijuma koje ispunjava, izvesnije je da se radi o SLAPP tužbi.

Kao jedan od najvažnijih mehanizama u zaštiti od SLAPP tužbi, Komitet ministara prepoznaje odbačaj tužbenih zahteva protiv učešća javnosti u ranoj fazi postupka

U vezi sa tim, države članice treba da donesu adekvatne i odgovarajuće odredbe u svojim nacionalnim pravnim okvirima u skladu sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i principima sudske prakse Suda kako bi omogućile:

- a. da sudovi, na sopstvenu inicijativu, odbace tužbeni zahtev kao SLAPP u ranoj fazi postupka;
- b. tuženima da podnesu predstavke za odbačaj tužbenih zahteva protiv učešća javnosti u ranoj fazi postupka, kako bi se suprotstavili štetnim efektima SLAPP na raspravu o pitanjima od javnog interesa.

Sudske i druge nadležne institucije treba da imaju zakonska ovlašćenja da izvrše procenu indikatora gore navedenih i da u potpunosti ili delimično obustave tužbeni zahtev.

3. DOMAĆE ZAKONODAVSTVO

U Republici Srbiji ne postoji ni jedan pravni akt koji prepoznaje fenomen SLAPP tužbi. Međutim, zakon o parničnom postupku sadrži u sebi mehanizam koji bi se mogao primeniti kao zaštiti od SLAPP tužbi.

Naime, članom 9. Zakon o parničnom postupku propisano je da su stranke dužne da savesno koriste prava koja su im priznata ovim zakonom. Sud je dužan da spreči i kazni svaku zloupotrebu prava koje imaju stranke u postupku.

Pravo na podnošenje tužbe svakako jeste jedno od prava koje je strankama garantovano Zakonom o parničnom postupku te bi sud već u fazi formalnog ispitivanja tužbe mogao da primenom člana 9. Zakona o parničnom postupku kao i kriterijuma za prepoznavanje SLAPP tužbi iste odbaci u ranoj fazi postupka.

4. SLAPP TUŽBE U REPUBLICI SRBIJI U PRAKSI

U Republici Srbiji, u praksi se SLAPP tužbe javljaju kako u krivičnim, tako i u građanskim pravnim stvarima.

Iako je krivično delo Klevete dekriminalizovano u Srbiji još 2012. godine, pojedinci pronalaze druge mehanizme za krivično gonjenje. Najviše se zloupotrebljava krivično delo Narušavanje poslovnog ugleda i kredite sposobnosti. Krivično delo čini onaj ko u nameri narušavanja poslovnog ugleda ili kreditne sposobnosti drugog, iznosi o njemu neistinite podatke ili neistinito prikazuje njegovo poslovanje. Zaprećena je novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine. Ako su izvršenjem krivičnog dela nastupile teške posledice zaprećena je kazna zatvora od tri meseca do tri godine. Ovo nije krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti, nego se gonjenje preuzima po privatnoj tužbi, što znači da krivični postupak pokreće i zastupa optužbu onaj ko smatra da je oštećen ovim krivičnim delom. Na krivično gonjenje zbog ovog krivičnog dela, najčešće se odlučuju velike kompanije i poslovni ljudi. Najpoznatiji slučaj kada je pokrenut krivični postupak zbog ovog krivičnog dela je slučaj urednika medija Fakenews tragač Stefana Janjića, protiv kojeg je postupak pokrenula Novinska agencija Tanjug zbog toga što je u gostovanju na televiziji N1, kao primer naročito opasnog pronošnja lažnih vesti, naveo slučajeve kada lažne vesti potiču od novinskih agencija poput Tanjuga. U privatnoj tužbi navedene su rečenice koje Stefan Janjić nije izgovorio u predmetnoj emisiji, a koje navodno štete poslovnom ugledu i kreditnoj sposobnosti Tanjuga. Posebno je zanimljivo da je na osnovu Zakona o javnom informisanju i medijima Tanjug zvanično

prestao da postoji nekoliko godina pre podnošenja tužbe protiv Stefana Janjića, ali da Tanjug nikada nije podneo registracionu prijavu za brisanje. Iako je ova tužba bila očigledno neosnovana, za Stefana Janjića je sasvim sigurno predstavljala ogroman pritisak. Novinari nisu naviknuti na sudske postupke i sama pretnja sudskim postupkom predstavlja za njih ogroman pritisak. Na prvom ročištu Tanjug je predložio da se postupak reši medijacijom, a nakon toga se nikada više nije obratio Stefanu Janjiću kako bi se medijacija realizovala. Na drugom ročištu se niko od predstavnika Tanjuga nije pojavio, a advokat je opravdao izostanak. Ubrzo nakon toga, Tanjug je ugašen pa nisu postojale formalne pretpostavke da se postupak nastavi.

Mnogo češći su slučajevi SLAPP tužbi u građanskim stvarima. Najčešće su tužbe protiv novinara koji izveštavaju o temama od javnog interesa. Političari i velike kompanije podnose tužbe sa višemilionskim zahtevima za naknadu štete protiv novinara, zbog toga što su novinari pisali o poslovima ovih lica. Političari i velike kompanije su ekonomski mnogo moćnije strane i vođenje neosnovanih postupaka za njih ne predstavlja izdatak koji ih na bilo koji način može ugroziti. Sa druge strane, novinari u Republici Srbiji najčešće nisu u zavidnoj finansijskoj situaciji pa ih samo učestvovanje u sudskim postupcima može da im predstavlja ozbiljan problem. Novinari najčešće ne mogu iz sopstvenih sredstava da obezbede sebi stručnu pravnu pomoć pa se rešenja traže u pravnoj pomoći koju novinarima obezbeđuju novinarska i medijska udruženja. Međutim, i sama pretnja od vođenja sudskog postupka novinare ponekad odvraća od bavljenja temama od javnog interesa. Česti su slučajevi da novinari koji rade na nekoj temi, pozovu drugu stranu kako bi dobili i njenu izjavu. Druga strana ne želi da novinaru da izjavu, niti da opovrgne dokaze koje je novinar prikupio, nego novinaru zapreti tužbom. Nakon što novinar objavi informacije, to lice pokreće postupak za naknadu štete u kojem dostavlja gomilu dokaza kojima opovrgava navode novinara iako je te iste dokaze mogao dostaviti novinaru koji bi bio dužan da ih razmotri pre objavljivanja informacije.

Iako novčani iznosi koje sudovi dosuđuju na ime naknade štete najčešće ne prelaze 1000 evra, traženi iznosi dostižu višemilionske svote. Tako postavljeni tužbeni zahtevi poskupljuju troškove vođenja postupka. Što je vrednost spora veća, veće su i sudske takse ali i troškovi advokata. Za veliku kompaniju plaćanje veće svote novca na ime sudskih taksi sasvim sigurno ne predstavlja ozbiljan izdatak, ali novinaru predstavlja ogroman problem.

5. PREVENCIJA SLAPP TUŽBI

Apsolutna zaštita od SLAPP tužbi nije moguća zbog toga što svako lice ima pravo da podnese tužbu ma koliko ona bila neosnovana. Međutim, moguće je preduzeti određene korake koji bi imali odvratajući efekat po one koji nameravaju da podnesu SLAPP tužbe, a sa druge strane, koje bi novinare učinili sigurnijim i spokojnijim ukoliko do tužbe ipak dođe i koje mogu da dovedu do pozitivnog ishoda u sudskom postupku.

Neki od mehanizama koji mogu pomoći u prevenciji SLAPP tužbi su sledeći:

- **Fact-checking:** Ponekad se dešava da novinar prilikom pisanja tekstova ne proveri činjenice koje su predmet teksta. Razlozi za to su mnogobrojni. Od onih banalnih, kao što je žurba da se što pre objavi informacija, do onih koji se odnose na nedovoljno poznavanje materije o kojoj se piše, složenosti teksta... U svim ovim situacijama vrlo je korisno da drugo lice, koje nije autor teksta, isti pročita i proveri istinitost činjenica, kao i da proveri na koji način je novinar proverio istinitost činjenica o kojima piše.
- **Legal fact-checking** je metoda koja se radi uz pomoć pravnika, a najbolje advokata koji ima iskustva u radu sa novinarima i sa medijskim pravom. Advokat pre svega proverava tekst u potrazi za formulacijama koje bi mogle biti predmet tužbi. Ukoliko uoči da je neka formulacija problematična, predlaže novinaru i uredniku na koji način tekst može da se izmeni, a da se ne izgubi suština. Pored navedenog, legal fact-checking podrazumeva i proveru teksta radi pronalaženja potencijalnih kršenja ljudskih prava, poput prava na privatnost iznošenjem informacija.
- Provera terminologije podrazumeva proveru da li je novinar upotrebio odgovarajuće termine prilikom pisanja o nekoj ličnosti ili pojavi. Najveće greške se dešavaju prilikom upotrebe pravničke terminologije, što može biti povod za tužbu.
- Ukoliko se radi o akcijama građanskih aktivista, moguće su konsultacije sa pravnicima o tome na koji način da se akcija sprovede bez kršenja zakona ili da se sprovede uz minimalna kršenja zakona, za koja su zaprećene niže kazne.
- Obavezna pravna pomoć od samog početka postupka. Iako načelno ne postoji obaveza da žrtva SLAPP tužbe bude zastupana od strane advokata, ipak je malo verovatno da se pojedinac može uspešno samostalno zastupati. Zbog toga je od samog početka postupka, odnosno od uručjenja tužbe, žrtvi SLAPP tužbe neophodna pravna pomoć.
- Obavezna upotreba sudske prakse ESLJP. Sudska praksa Evropskog suda za ljudska prava predstavlja izvor prava u Republici Srbiji i sudovi u Republici Srbiji su dužni da je primenjuju. Praksa ovog suda bogata je stavovima po brojnim pitanjima koji se odnose pre svega na slobodu izražavanja koja je na udaru SLAPP tužbi.
- Poželjno je angažovati advokata koji ima specifična znanja u ovoj oblasti. Iako je u ovim postupcima bilo kakva pravna pomoć korisna, uvek je najbolje angažovati advokata koji ima specifična znanja u ovoj oblasti, jer iskustvo u ovoj oblasti pomaže žrtvi SLAPP postupka da što lakše prođe kroz sve neophodne procedure.
- Pronaći sredstva za vođenje postupka. Kao što je gore već navedeno, novčana sredstva koja žrtva SLAPP tužbe mora da izdvoji kako bi učestvovala u postupku mogu da budu značajna. Iako postoji obaveza strane koja izgubi spor da suprotnoj strani nadoknadi troškove, od momenta otpočinjanja postupka pa do njegovog završetka može proći i po

nekoliko godina. U međuvremenu, potrebno je da žrtva SLAPP tužbe obezbedi novac kako za troškove advokata, tako i za sudske takse. Srećom, postoje brojne organizacije koje obezbeđuju ova sredstva te je korisno da se žrtva SLAPP-a informiše o mogućnostima finansiranja ovih postupaka.

6. POSTUPAK U SLUČAJU SLAPP TUŽBE

Postupci povodom SLAPP tužbi najčešće će se voditi u skladu sa Zakonom o parničnom postupku, ali je moguća primena i nekih drugih zakona. Parnični postupak se pokreće tužbom. U parničnom postupku postoje dve strane: tužilac i tuženi. Kada su u pitanju SLAPP tužbe, tuženi će uvek biti žrtva SLAPP tužbe, a tužilac lice koje zloupotrebljava pravo na podnošenje tužbe.

Ukoliko je tekst koji je predmet tužbe objavljen putem medija koji je registrovan u Registru medija u Agenciji za privredne registre, postupak će se voditi prema Zakonu o javnom informisanju i medijima, koji sadrži nešto drugačije procesne odredbe u odnosu na Zakon o parničnom postupku. Ukoliko medij nije registrovan u Registru medija, postupak će se voditi u redovnom parničnom postupku.

Ukoliko se radi o registrovanom mediju, nadležan za suđenje biće Viši sud u Beogradu, bez obzira na to odakle su tužilac i tuženi.

Prema Zakonu o javnom informisanju i medijima, odgovornost zbog objavljivanja informacije koja je podobna da povredi ugled i čast snose izdavač medija, glavni urednik i autor teksta. Postupak je hitan, iako u praksi zbog velike opterećenosti Višeg suda u Beogradu, može da potraje i nekoliko godina. Tužilac tužbom najčešće traži da sud utvrdi da su informacije objavljene o njemu neistinite ili uvredljive, da tuženi prestanu sa objavljivanjem takvih informacija, zatim naknadu štete koja uvek predstavlja novčani iznos koji su tuženi dužni da nadoknade tužiocu, kao i objavljivanje izreke presude.

Od dostavljanja tužbe, tuženi imaju pravo da u roku od 8 dana dostave odgovor na tužbu. U odgovoru na tužbu, tuženi mogu priznati tužbeni zahtev ili ga osporiti. Ukoliko tuženi osporavaju tužbeni zahtev, što će najčešće biti slučaj, u odgovoru na tužbu će predložiti koje dokaze će sud izvesti u toku postupka. Kada su u pitanju SLAPP tužbe, neophodno je da žrtve SLAPP-a već od samog početka, odnosno od davanja odgovora na tužbu, počnu da ukazuju sudu da se radi o SLAPP tužbi.

Nakon što tuženi daju odgovor na tužbu sud će zakazati pripremno ročište. Na pripremnom ročištu stranke mogu učiniti određene činjenice nespornim i te činjenice se u toku postupka neće dokazivati. Takođe, na pripremnom ročištu stranke mogu predložiti i dokaze koje nisu predložile u odgovoru na tužbu. Ukoliko stranke nisu predložile određeni dokaz u odgovoru na tužbu ili na pripremnom ročištu, moći će to da učine u daljem toku postupka samo ukoliko dokažu da bez svoje

krivice takav dokaz nisu mogle predložiti ranije. Tužilac će u postupku dokazivati da informacije koje su objavljene o njemu nisu istinite, dok će tuženi dokazivati da su, pre objavljivanja, proverili istinitost informacije sa pažnjom primerenom okolnostima. Sud će u toku postupka izvesti dokaze koje su stranke predložile. Po pravilu će biti saslušani tužilac i tuženi, ispitani svedoci, a po potrebi će biti izvedeni i drugi dokazi. Nakon što izvede sve dokaze, sud će zaključiti raspravu i doneti presudu.

Sud presudom može usvojiti tužbeni zahtev tužioca ili ga odbiti. U svakom slučaju, nezadovoljna strana može izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana prijema prvostepene presude.

U drugom stepenu postupaće Apelacioni sud u Beogradu koji će odlučiti o žalbi. Apelacioni sud može usvojiti žalbu i preinačiti prvostepenu presudu tako što će doneti drugačiju odluku od one koju je doneo prvostepeni sud. Takođe, može usvojiti žalbu, ukinuti prvostepenu presudu i vratiti predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje, sa uputstvom koje dokaze treba izvesti i koje činjenice treba utvrditi. Ukoliko u ponovljenom postupku prvostepeni sud donese presudu koja ponovo sadrži razloge za njeno ukidanje, Apelacioni sud je ne može ponovo ukinuti i vratiti prvostepenom sudu, nego mora sam odlučiti. Apelacioni sud može i odbiti žalbu u kom slučaju će prvostepena presuda biti potvrđena, odnosno pravnosnažna.

Kada su u pitanju parnice zbog povrede ugleda i časti kada informacija nije objavljena u mediju koji je registrovan u Registru medija, primenjivaće se opšta pravila parničnog postupka. To u praksi znači da neće biti nadležan Viši sud u Beogradu, nego osnovni sud u mestu prebivališta ili sedištu tuženog. Takođe, nadležnost suda se u ovom slučaju može zasnivati i prema mestu prebivališta tužioca.

7. PREPORUKE ZA JAVNO ZAGOVARANJE

Iako Zakon o parničnom postupku već i sada sadrži mehanizme za odbacivanje tužbe u ranoj fazi postupka, ukoliko se utvrdi da se radi o tužbi koja predstavlja zloupotrebu prava, potrebno je u domaće zakonodavstvo uvesti kriterijume na osnovu kojih bi sud mogao da utvrđuje da li se u konkretnom slučaju radi o SLAPP tužbama ili ne.

Postoje dva pravca za to. Jedan pravac predstavlja izmenu Zakona o parničnom postupku i zakonsko propisivanje kriterijuma za prepoznavanje SLAPP tužbi koji bi mogli biti slični ili isti kao i oni iz Preporuke Komiteta ministara o suzbijanju upotrebe strateških tužbi protiv učešća javnosti. Ovaj pristup bi mogao biti suviše krut jer bi podrazumevao izmenu zakona svaki put kada se u stvarnosti pojave novi metodi za podnošenje SLAPP tužbi.

Drugi pravac bio bi da Vrhovni sud Srbije zauzme stav o SLAPP tužbama, u kome bi jasno definisao šta su SLAPP tužbe i koji su kriterijumi za njihovo prepoznavanje, kojih bi se kasnije pridržavale sudije. Ovaj pristup je znatno fleksibilniji jer otvara lakši put za uvođenje dodatnih kriterijuma, ukoliko se za tim ukaže potreba.

Ova publikacija nastala je u sklopu projekta Nezavisnog društva novinara Vojvodine "NDNV i lokalni mediji – Mreža za odbranu od SLAPP tužbi "uz finansijsku pomoć Evropske unije. Za njegovu sadržinu odgovorno je Nezavisno društvo novinara Vojvodine i on nužno ne odražava stavove Evropske unije.

ISBN:
ISBN-978-86-88303-42-2

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

316.774:347.922(497.11)(036)

VODIČ za postupanje u slučajevima SLAPP tužbi [Elektronski izvor] / [publikaciju pripremili Veljko Milić, Dinko Gruhonjić]. - Novi Sad : Nezavisno društvo novinara Vojvodine, 2025
Način pristupa (URL): <https://www.ndnv.org> . - Opis zasnovan na stanju na dan 11.3.2025. - Nasl. sa naslovnog ekrana.

ISBN 978-86-88303-42-2

a) Новинари - Тужбе - Поступање - Србија - Водичи

COBISS.SR-ID 164774921